

109 Biologische maïsrassen

Beschikbare biologische rassen

In vlugschrift 108 is aangegeven dat snijmaïs en korrelmaïs onder de gewascategorie I valt, de categorie waarvoor geen ontheffing wordt afgegeven. Dit houdt in dat biologisch zaaizaad gebruikt moet worden voor de teelt van snijmaïs en korrelmaïs in 2004. Op dit moment zijn de volgende maïsrassen op alfabetische volgorde beschikbaar:

Agadir (Cebeco), Allure (Force Limagrain), Companero (KWS), Goldoli (Zelder), Justina (Pioneer), Prinz (KWS), PR39R20 (Pioneer), Romario (KWS), Rosalie (Advanta), Symphony (Advanta), Tassilo (KWS)

Als het biologisch zaaizaad van een specifiek ras op is, bent u verplicht om zaaizaad van een ander ras te gebruiken wat biologisch is. Om er zeker van te zijn dat u het ras kunt gebruiken wat het meeste past bij uw bedrijfsvoering lijkt het daarom zaak om op tijd zaad te bestellen.

Rasseneigenschappen

Een aantal van deze rassen staan op de rassenlijst of zijn door agrotransfer getoetst. Cijfers zijn in onderstaande tabel weergegeven.

Tabel 1: Rasseneigenschappen verschillende snijmaïsrassen

	Rasnaam	Begin ontwikkeling	Stevigheid	Stengelrot resistentie	Builenbrand resistentie	Drogestof opbrengst	VCOS	Zetmeel	VEM / kg droge stof	VEM-opbrengst
Rassenlijst gemiddelde van 1997-2002										
Zeer vroeg	Goldoli	7,5	8,0	6,5	7,5	95		92	101	96
	Rosalie	7,5	8,0	8,0	9,0	99		106	102	101
Vroeg	Justina	8,0	7,5	8,5	6,0	100		104	98	99
Agrotransfer landelijk gemiddelde 2001-2003										
Zeer vroeg	Companero	8,0	8,5	8,0	8,0	100	99	104	99	99
	Goldoli	8,0	8,0	7,0	7,5	96	100	99	100	96
Vroeg	Prinz	7,5	8,5	8,5	8,5	97	100	108	101	97
	Romario	8,0	8,0	8,5	9,0	103	99	104	99	103

Om een indruk te krijgen hoe de verschillende maïsrassen onder biologische omstandigheden produceren zijn afgelopen 3 jaar een aantal van deze rassen op drie biologische melkveebedrijven met verschillende grondsoorten vergeleken:

- Jan van de Hurk in Helvoirt (N-B) op licht zand.
- Pieter Boons in Raamsdonk (N-B) op zavel (2001) en zand (2002 en 2003).
- Guido Frijns in Reijmerstok (L) op löss.

De rassen zijn allemaal in minimaal 1 zaaimachinebreedte naast elkaar gezaaid. De opbrengst en voederwaarde zijn op èèn tijdstip per locatie bepaald, wat het droge stof percentage en voederwaarde van vroege en late rassen kan beïnvloeden.

In tabel 2 zijn de resultaten van de droge stof opbrengst (ds-opbrengst) weergegeven. In deze tabel zijn alleen de rassen opgenomen waarvan nu biologisch zaaizaad beschikbaar is. De getallen tussen haakjes in de tabel geven de rangorde in productie, per locatie, per jaar aan.

Tabel 2 Vergelijking ds-opbrengst (ton/ha) van verschillende snijmaïsrassen 2001-2003

Ras	Licht zand			Zand ¹⁾			Löss		
	2001	2002	2003	2001	2002	2003	2001	2002	2003
Allure	--	--	--	13,4 (3)	--	--	14,7 (3)	--	--
Goldoli	--	--	--	13,2 (4)	--	--	16,2 (2)	--	--
Romario	--	13,0 (1)	14,2 (1)	--	16,3 (1)	12,9 (2)	--	19,5 (1)	17,8 (4)
Justina	--	12,7 (2)	11,7 (2)	15,8 (1)	14,3 (3)	14,9 (1)	--	15,6 (2)	21,5 (1)
Symphony	14,4	12,1 (3)	--	14,6 (2)	16,2 (2)	--	16,7 (1)	15,2 (3)	19,9 (2)
Tassilo	--	--	--	--	--	--	--	--	18,3 (3)

¹⁾ In 2001 heeft de rassenvergelijking op een perceel zavel plaatsgevonden.

Allure en Goldoli werden in 2001 slecht geëvalueerd door de veehouders en vielen toen af. Goldoli vanwege slechte beginontwikkeling en Allure vanwege lagere voederwaarde. Over de jaren scoorden **Romario** en **Justina** goed. Justina blonk met name ook uit in een hoog zetmeelgehalte. **Symphony** is ondertussen al een oud ras maar is onder verschillende omstandigheden redelijk constant in productie. Bovenstaande cijfers gelden met name voor de zuidelijke provincies. In het noorden wordt het aspect van vroegheid nog belangrijker. Hoewel niet meegenomen in bovenstaande tests lijkt het ras **Rosalie** daar de beste papieren voor te hebben.

Nick van Eekeren en Jan de Wit
 n.van.eekeren@louisbolk.nl